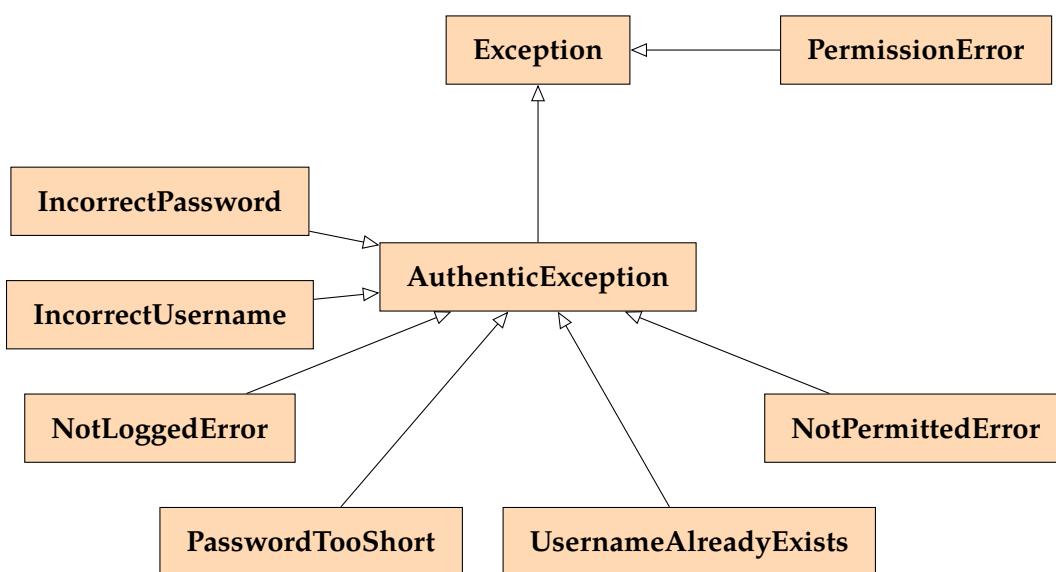

Lista zadań nr 3

Zadanie 1 Napisz program, który symuluje prosty system uwierzytelniania i nadawania uprawnień użytkownikom. W module `authorization_system` utwórz następujące klasy:

- **User** - klasa przechowująca nazwę użytkownika i zaszyfrowane hasło. Klasa powinna zawierać metody:
  - ◊ `__init__()` - inicjalizuje atrybuty:
    - `username` - nazwę użytkownika podaną podczas tworzenia obiektu,
    - `password` - zaszyfrowane hasło (z wykorzystaniem metody prywatnej `_encrypt_password()`),
    - `is_logged` - początkowo ustawione na `False`.
  - ◊ `_encrypt_password()` - metoda zaszyfrowująca nazwę użytkownika i hasło, zwracająca ich skrót (np. z użyciem funkcji SHA-256 z modułu `hashlib`); można np. połączyć nazwę i hasło w jeden ciąg.
  - ◊ `check_password()` - sprawdza, czy podane hasło zgadza się z przechowywanym w atrybucie; zwraca `True` lub `False`.
- Hierarchię klas wyjątków (bez dodatkowych metod), zgodną z poniższym diagramem UML:

- Klasa **Authenticator** - kontrolująca użytkowników. Zawiera metody:
  - ◊ `__init__()` - tworzy pusty słownik `users`, przechowujący pary `{username: user_object}`.
  - ◊ `add_user()` - dodaje nowego użytkownika, jeśli:

- użytkownik o tej nazwie nie istnieje (w przeciwnym wypadku zgłasza wyjątek `UsernameAlreadyExists`),
  - hasło ma więcej niż 7 znaków (w przeciwnym wypadku zgłasza wyjątek `PasswordTooShort`).
- ◊ `login()` - loguje użytkownika (ustawia `is_logged` na `True`); zgłasza wyjątek `IncorrectUsername`, jeśli użytkownik nie istnieje, oraz wyjątek `IncorrectPassword`, jeśli hasło jest niepoprawne. Zwraca `True`, gdy logowanie zakończy się sukcesem.
  - ◊ `is_logged_in()` - zwraca `True` lub `False`, w zależności od tego, czy użytkownik jest zalogowany.
- Klasa `Authorizor` - zarządza uprawnieniami użytkowników. Zawiera metody:
    - ◊ `__init__()` - tworzy pusty słownik `permissions` (zawierający pary `{permission: set_of_usernames}`) oraz atrybut `authenticator`.
    - ◊ `add_permission()` - dodaje nowe uprawnienie do słownika jako klucz z pustym zbiorem; zgłasza wyjątek `PermissionError`, jeśli uprawnienie już istnieje.
    - ◊ `permit_user()` - przypisuje użytkownikowi dane uprawnienie; zgłasza wyjątki `PermissionError` lub `IncorrectUsername`.
    - ◊ `check_permission()` - sprawdza, czy użytkownik ma podane uprawnienie; zgłasza wyjątki:
      - `NotLoggedError` - gdy użytkownik nie jest zalogowany,
      - `PermissionError` - gdy uprawnienie nie istnieje,
      - `NotPermittedError` - gdy użytkownik nie ma danego uprawnienia.

Zwraca `True`, jeśli użytkownik ma dane uprawnienie.

Na końcu modułu utwórz instancje klas `Authenticator` oraz `Authorizor` (druga instancja przyjmuje jako argument pierwszą).

W głównym programie:

- Utwórz kilku użytkowników i przypisz im różne uprawnienia (np. testowania i/lub edytowania programów).
- Zdefiniuj klasę `Editor` z podstawowym interfejsem menu, zawierającą metody:
  - ◊ `__init__()` - inicjalizuje atrybuty: `username` (wartość `None`) oraz `options` (słownik, który ma postać `{"a": self.login, "b": self.test, "c": self.change, "d": self.quit}`).

- ◊ `login()` - pobiera nazwę i hasło użytkownika, wywołując metodę instancji `Authenticator` z obsługą wyjątków.
- ◊ `is_permitted()` - sprawdza, czy użytkownik jest zalogowany i posiada wymagane uprawnienia.
- ◊ `test()` - imituje testowanie programu (korzysta z `is_permitted()`).
- ◊ `change()` - imituje edytowanie programu (korzysta z `is_permitted()`).
- ◊ `quit()` - kończy działanie programu.
- ◊ `run()` - działa w pętli, pobiera opcję od użytkownika i wywołuje odpowiadającą jej metodę (należy użyć funkcji `input()`).

Główny program powinien utworzyć instancję klasy `Editor` i wywołać metodę `run()`. Przykład inicjalizacji:

```
auth = Authenticator()
authorizer = Authorizer(auth)
editor = Editor()
editor.run()
```

Zadanie 2 Napisz nieskończony generator produkujący kolejne dodatnie liczby całkowite (od 1 wzwyż), a następnie generator kolejnych kwadratów dodatnich liczb całkowitych, wykorzystujący poprzedni generator.

Zaprojektuj i napisz funkcję `select()`, która zwraca listę pierwszych n wartości do wolnego obiektu iterowalnego (np. generatora). W implementacji użyj funkcji `iter()` oraz `next()`. Przetestuj funkcję na wcześniej zdefiniowanych nieskończonych generatorach.

Zdefiniuj generator produkujący trójelementowe krotki zawierające tzw. *trójkę pitagorejską*, tj. krotki postaci (a, b, c) , dla których $a^2 + b^2 = c^2$ oraz $a < b < c$. Wyświetl 15 pierwszych takich trójek, korzystając z funkcji `select()`.

Zadanie 3 Napisz klasę implementującą iterator ciągu Fibonacciego, zwracający kolejne wyrazy ciągu mniejsze od $n > 0$. Wykonaj to samo zadanie, definiując odpowiedni generator (funkcję generatora) wykorzystującą instrukcję `yield`.

Następnie, na podstawie nieskończonego generatora ciągu Fibonacciego, utwórz iterator zwracający liczby od F_{100000} do F_{100020} i zapisz te liczby do pliku tekstowego (każda liczba w osobnym wierszu).

Ile cyfr ma liczba F_{100000} ?

Zadanie 4 Napisz generator `gen_primes()`, który produkuje kolejne liczby pierwsze. Zapisz 10 000 początkowych liczb pierwszych do pliku tekstowego (każda liczba w osobnym wierszu).

Jak dużą liczbę pierwszą jesteś w stanie wygenerować w rozsądny czasie?

Zadanie 5 Napisz rekurencyjną funkcję generatora, która przekształca zagnieżdżoną sekwencję na postać jednowymiarowej listy wartości, nie rozwijając ciągów tekstowych (tj. traktując napisy jako pojedyncze elementy), np.:

$([1, 'kot'], 3, (4, 5, [7, 8, 9])) \rightarrow [1, 'kot', 3, 4, 5, 7, 8, 9].$

Zadanie 6 Napisz generator `gen_time()`, który produkuje kolejne sekwencje czasu w postaci krotek (godziny, minuty, sekundy). Generator powinien przyjmować trzy argumenty: czasy `start`, `stop` i `step` (każdy w postaci krotki (godziny, minuty, sekundy)). Zamiast zwykłych krotek można wykorzystać krotki nazwane.

Przykładowe działanie programu:

```
>>> for time in gen_time((8, 10, 00), (10, 50, 15), (0, 15, 12)):
    print(time)
```

```
(8, 10, 0)
(8, 25, 12)
(8, 40, 24)
(8, 55, 36)
(9, 10, 48)
(9, 26, 0)
(9, 41, 12)
(9, 56, 24)
(10, 11, 36)
(10, 26, 48)
(10, 42, 0)
>>>
```

Zadanie 7 Napisz generator `permute(items)`, który dla listy `items` generuje wszystkie jej permutacje (jako krotki). Nie korzystaj z modułu `itertools`. Kolejność generowania może być dowolna, byle każda permutacja pojawiła się dokładnie raz.

Przykładowe działanie:

```
for p in permute([1, 2, 3]):
    print(p)
```

Oczekiwany wynik:

```
(1, 2, 3)
(1, 3, 2)
(2, 1, 3)
(2, 3, 1)
(3, 1, 2)
(3, 2, 1)
```

Zaprojektuj wersję `permute_unique(items)` zwracającą *unikalne* permutacje bez duplikatów, jeśli w `items` występują powtórzenia, (np. `[1, 1, 2]`).

Zadanie 8 Napisz generator `collatz(n)`, który dla danej liczby całkowitej $n > 0$ generuje kolejne elementy sekwencji Collatza aż do osiągnięcia wartości 1 (włącznie).

Reguły sekwencji Collatza:

- jeśli n jest parzyste, następny element to $n/2$;
- jeśli n jest nieparzyste, następny element to $3n + 1$.

Przykład:

```
list(collatz(12)) # -> [12, 6, 3, 10, 5, 16, 8, 4, 2, 1]
```

Zaimplementuj klasę `CollatzSequence`, której instancja jest *iteratorem* zwracającym kolejne elementy sekwencji Collatza (jak powyżej). Zaimplementuj zgodnie ze sztuką metody `__iter__()` oraz `__next__()`.

Zdefiniuj funkcje pomocnicze:

- ◊ `stopping_time(n)` - zwraca długość drogi do 1 (liczbę elementów *bez* zliczania wartości początkowej lub z , ale konsekwentnie; opisz w docstringu),
- ◊ `max_value(n)` - największa wartość w ciągu Collatza startując od n .

Przetestuj dla $n = 1, \dots, 100$ i wypisz n o największym `stopping_time`.

Zadanie 9 Napisz generator `estimate_pi(seed = None, batch = 1)`, który w każdej iteracji zwraca kolejne przybliżenie liczby π metodą Monte Carlo. W każdej iteracji wykonaj `batch` nowych losowań i zaktualizuj estymator.

Reguły:

- w każdym kroku dolosuj `batch` punktów (x, y) równomiernie z kwadratu $[-1, 1] \times [-1, 1]$;
- zliczaj punkty w kole jednostkowym $x^2 + y^2 \leq 1$;
- po k całkowitych losowaniach zwróć estymator $4 \cdot \frac{\#\{w\} \text{ kole}}{k}$.

Przykładowe użycie:

```
gen = estimate_pi(seed=123, batch=1000)
for _ in range(5):
    print(next(gen))
```

Napisz dodatkowo funkcję `run_until_pi(eps, seed = None, batch = 1000)`, która korzysta z `estimate_pi` i zatrzymuje się, gdy $\text{abs}(\text{pi_hat} - \text{math.pi}) < \text{eps}$. Zwróć parę: `(pi_hat, total_samples)`.

Zadanie 10 Napisz generator `estimate_e()`, który przybliża wartość liczby e na podstawie szeregu Taylora:

$$e = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n!}.$$

Każde wywołanie `next()` ma zwracać coraz dokładniejsze przybliżenie e , aktualizując inkrementalnie $n!$ i sumę częściową (bez przeliczania od zera).

Przykład:

```
gen = estimate_e()
for _ in range(5):
    print(next(gen))
```

Zaimplementuj funkcję `approx_e(eps)`, która korzysta z `estimate_e()` i przerywa działanie, gdy różnica między dwiema kolejnymi sumami jest mniejsza niż eps . Funkcja powinna zwracać parę: (`e_hat`, `terms_used`), gdzie:

- `e_hat` – ostatnie (najdokładniejsze) przybliżenie liczby e ,
- `terms_used` – liczba wyrazów szeregu (iteracji generatora) wykorzystanych do osiągnięcia tego przybliżenia.

Zadanie 11 Napisz generator `random_walk(start=0, p=0.5, max_steps=None)`, który symuluje jednowymiarowy losowy spacer zaczynający się od pozycji `start`. W każdej iteracji pozycja zmienia się o +1 (z prawdopodobieństwem `p`) lub -1 (z prawdopodobieństwem $1 - p$). Jeśli `max_steps` nie jest `None`, generator kończy działanie po `max_steps` krokach.

Przykład:

```
walk = random_walk(start=0, p=0.5)
for _ in range(10):
    print(next(walk))
```

Dodaj parametry barier `left`, `right` (liczby całkowite). Generator kończy działanie, gdy pozycja osiągnie którąś z barier.